

תוכן עניינים:

- 3..... להחזיר עטרה ליושנה – קריאה קדושה.....
- 5..... יחסם של חכמי מרוקו והספרדים ליום העצמאות.....
- 11..... פרקי תהילים ויזכור- יום לחללי מערכות ישראל.....
- 17..... מזמורים לפני תפילת ערבית של יום העצמאות.....
- 16..... מזמורים לפני תפילת ערבית של יום ירושלים.....
- 28..... קריאת שמע.....
- 34..... תפילת עמידה.....
- 42..... לאחר העמידה ליום העצמאות.....
- 49..... סדר תפילה לשחרית יום העצמאות.....

קישור למארים

קישור להודעת סיזור

סיזור זה ניתן לצלם ולהפיץ ללא קבלת רשות

מאמרים נוספים בעניין יום העצמאות ניתן למצוא ב: 'אתר של מאיר אביטן'
בחלק: הציונות – המדינה וחכמי הספרדים

"להחזיר עטרה ליושנה" קריאה קדושה!

זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו, עם קום המדינה תקנו הרבנים הראשיים בארץ ישראל, הרב בן ציון מאיר חי עוזיאל והרב יצחק הלוי הריצוג תפילה חגיגית ומיוחדת בהלל ובהודאה. תפילה זו נתקבלה בשלמותה אצל כל חכמי מרוקו והמערב. גם אבי מרדכי זצ"ל הודה לה' בה' באייר והימים האלה נזכרים ונעשים בכל שנה ושנה ועשה אותו יום הלל ושמחה, ודבר זה היה פשוט וברור בעיניו, חבריו לחורה רבי חיים שושנה זצ"ל רבי מנחם גבאי זצ"ל הטמונים יחד באותה חלקה בעיר באר שבע, הם המשיכו באותה מסורת אבות כפי שקבעו רבני מרוקו וכפי שפסק הגר"ש משאש והבני מרוקו לגמור את ההלל ולחוג את יום העצמאות מתוך שמחה והודיה לקב"ה. אולם בדרך האחרון קמו בני תורה צעירים הלומדים בישיבות המלעיגים על אלו השמחים ביום ה' באייר וקוראים בו את ההלל או הנמנעים מלשמוח ביום זה. על כך מצוים אנו להחזיר עטרה ליושנה כפי שקבעו אבותינו.

בסיפור זה נמצאים מקצת דבריהם של גדולי ישראל מחכמי מרוקו והמערב אשר קבעו לנו יום זה כיום הלל ושמחה. רבים מחכמי המערב אשר כתבו על חובת ההודיה ביום זה ומשום אורך היריעה הבאנו מקצת הדברים. מכאן קוראים אנו בקריאה קדושה אל אחינו בני המערב "החזירו עטרה ליושנה" והמשיכו במנהגיהם של אבותינו כפי שקבעו ואל ישנה אדם ממנהג אבותינו.

ברוח דעת אבי זצ"ל (מרדכי אביטן) ולעילוי נשמתו אשר נקבר ביום הילולתו של אור החיים הקדוש יד' תמוז תשס"ז.
הוצאנו לאור סיפור ליום העצמאות בשם "תבלת מרדכי" המכיל בתוכו מעט מדברי חכמי הספרדים וכמי המערב- מרוקו על יום העצמאות, סדר התפילה כפי שנקבע ע"י הרבנות הראשית ואומץ במלואו. וביום זהנו, מודים אנו על כל הטובה שהטיב לנו ה' על גאולתנו ועל פדות נפשנו ידי רצון שנוכה במהרה לבנין בית המקדש ולגאולה שלימה אמן.

בנו מאיר אביטן הי"ו
אייר תשס"ט

מבקש להביא בפניכם את מנהג בית אבא, בו היינו מתכנסים יחד כל בני המשפחה ועושים אותו יום חג כפי שאנו חוגגים כל יום טוב בסעודה, בשירה ובתורה. וכך היה סדר יום העצמאות בבית אבי רבי מרדכי זצ"ל מיום עלותו ארצה ממרוקו תשכ"ב.

כך היה סדר יום העצמאות בבית הורי נחמי, עם זריחת האור לבש אבי את בגדי הקה"ג.

שמונה נסוכה על פניו בקר ישראלי,
ואל בית הפנסות רץ פצבי ישראלי.

תפלתו קיטה בנעם המקנה
ואת סטלל בשמחת המקנה.

מן התפילה קנה מתפנה אל ביתו לארוחת שחרית קמיעא,
ומן הארוחה פנה לעסוק בגאולתו של ישראלי קמיעא.

ריחות הלחם האפוי לכבוד קטג, מעשה ידיך של אמי רחפו באווירה דאריץ ישראלי.
מתוך כך באו בני ואמרו לו: הגיע זמן חידון התנ"ך עולה הוא באוויר ארץ ישראלי.

התחילו מסובין לשולחן והוא הולך ומתמלא לקראת סעודת הקטג,
התחיל זן עמנו בשאלות החידון וקנה מוקר את תשבחותיו לחג.

ומשנבחר קטג סמנו ד"ך בקר השולחן ערוך כמצוות קטג וכמשתה המלך,
לחם שרכמו פניו בשמחה, בישולים ערבים לחוד, יזן וסעודה כיד המלך.

בתשבחות קנה מלווה את סעודתו וקר קמיעא קמיעא הגיע אל בונה ירושלים,
בשעת הסעודה קנה פורש למנוחת קמיעא וקנה אומר כך גאולתה של ירושלים קמיעא
קמיעא...

יחסם של חכמי מרוקו בני המערב והספרדים למדינת ישראל ויום העצמאות

גאוני מרוקו נודעו באופיים הנזח המתון ובכושר פסיקתם העצום על מי מנחות ובנחת הנהיגו את צאן מרעיתם וכאשר הגיע קול התור בארצנו עוררו גאוני העדה את קהל מרעיתם לעזוב ולעלות לארץ ישראל ולהשתתף בה. לפנינו מספר מעט של התייחסויות גדולי חכמי המערב למדינת ישראל ורבים וגדולים מחכמי המערב כתבו עוד והיריעה צרה מלהכיל כל דבריהם.

מזן הגה"ק והצדיק רבינו יוסף משאש זצ"ל הרב יוסף משאש, רבם של תלמיסאן שבאלג'יר ומקנס שבמרוקו ובעירוב ימיו רבה של חיפה, אחד מבני העליה המועטים שבתלמידים החכמים. חיבר למעלה מארבעים ספרים בכל חלקי התורה. בשנת תשכ"ד עלה ארצה וכעבור שנה נבחר לרבה הראשי של חיפה והסביבה ביום ב' בשבט תשל"ד נתבקש לישיבה של מעלה.

מזן הרב משאש זיע"א נשאל בספרו "אוצר המכתבים" חלק ג' עמ' קס"ג: "עוד שאלת על יום העצמאות, שיש אומרים בו תחנון וסליחות וכו' ועל כך השיב:

אין לך לסכסך דעתך בעניינים אלו, אתה ספרדי חרד, עשה מה שאנחנו עושים, עושים אותו יום טוב בהלל גמור ובהודאה למלך הכבוד ברוך הוא, ואוכלים ושותים ושמחים, ואין לנו עסק עם אחרים."

וכן כתב בהקדמתו לספרו "נחלת אבות" ח"ב:

"ובאור כ"ח באייר תל"ב"ש, אשר כובע ישועה חבש, בכיבוש ירושלים, מקור מים חיים, בחסד חי העולמים, במלחמת ששת הימים, שנת לא' תשכ"ח, באייר ביום כ"ח, אשר הוקבע במדינה, ליום חג בכל שנה ושנה, בתפילות חגיגיות, בבתי כנסיות, עם נאומים והרצאות, על הניסים ועל הנפלאות, ונקרא בלב ובשפתים, יום ירושלים.

וגם אני, העני, עניתי חלקי בעזת עוזי ומעוזי, בבית הכנסת המרכזי, פה עה"ק חיפה, היפה, ומשמ הלכתי הביתה, ואכלנו סעודתא, דמדימנאא בחזותא, ובשירתא תשבחתא, לאל אשר אויב מארצנו עיקר, ויהי ערב ויהי בקר, השכמתי בשמחה ובששון, ונפל כפי פסוק כזה הלשון, רבי אומר: שמחו את ירושלים..."

הרב שלום משאש זצ"ל מחברם של ספרי הלכה ומחשבה. כיהן כרבה הראשי של העיר קובלנקה במרוקו ואחר כך כרבה הראשי של כל מרוקו, וכן כרב הראשי של ירושלים במשך 25 שנה ובתפקיד זה כיהן עד לפטירתו, ב-י בניסן תשס"ג (2003), בגיל 95.

עליו נאמר שנהג לבוא ביום העצמאות, לבוש בגדי שבת, לבית הכנסת, לתפילה החגיגית, ולאחר מכן קיים סעודת חג בשיר והלל לשם יתברך. וכך כתב בספרו "זרח השמש" חלק ג סימן סג:

" יום העצמאות דאי שהוא יום גדול. שזכינו בארצנו הקדושה ותיקנו הרבנים הא' בזמנו לגמור את ההלל בברכה. ומי שנהג כמותם, ישארו במנהגם. ומי שעדיין לא נהגו לא יברכו, כי נתחדשו דעות שלא לברך לברך וספק ברכות להקל וכן כתבתי בהקדמתי לספר העצמאות .

מזן הגאון הגדול המפורסם משה מלכה זצ"ל היה רבה הראשי של פתח תקוה ונפטר בשנת תשנ"ו, הרב מלכה נסמך על ידי רבה הראשי של יהודע ברדוגו לשותט ובודק מומחה. בתמו תשכ"ז (1967) עלה לארץ ישראל ושימש כרבה של העיר פתח תקוה עד פטירתו

מגודל ענותנותו הגדולה באמת ובתמים אנו יכולים ללמוד חיבתו העמוקה ללא מצרים לארץ ישראל ולמדינת ישראל, עד כדי כך שכל מה תלה בזכותה של א"י. וכדבריו:

"... מיום עמדי על דעתי, נמשכתי כבכלי קסם אחר כל דבר הקשור לארץ ישראל, היא היתה מיטב חלומותי... היא השביעה אותי מרוב טובה, הניקה אותי מחלבה ומדבשה, ואפשרה לי להתנגד ולהתבסס מזו תורתה, זכתה לי ועזרה בידי להדפיס את ספרי "מקוה מים" ששה חלקים ו"נשפי המים" שלשה חלקים" (בהקדמתו שו"ת "מקוה מים" חלק ה').

רבינו הגאון נשאל בספרו 'מקוה המים', האם מותר להעמיד דגלי ארץ ישראל בבית הכנסת? ועל זה השיב כך:

לא ידעתי במה נסתפקת, ומה הוא האיסור שיכול להיות בדבר, אמת היא שישנם אנשים קיצונים המתנגדים למדינת ישראל ולכל הקשור אליה, והם רואים בדגלה כפירה וסטייה מדרך התורה, אבל אנשים אלה הם מעטים מאוד ונער יכתבם, ודעתם לא מעלה ולא מורידה, והעיקר הוא שכל מה שקרה וקורה כאן במדינה הכל בהשגחה אלהית... באופן שלפי דעתי אין חשש כלל של איסור להעמיד דגל המדינה בבית הכנסת, אדרבא זהו כבודה ותפארתה של מדינת ישראל שיתנוסס דגלה על גבי ארון הקודש כדי להוכיח קבל העמים והעדות שתורת ישראל וארץ ישראל היינו הך, וכי דגל ישראל צריך שיהיה קשור לתורת ישראל.

מזר הגאון עמרם אבורביע זצ"ל ל עלה ממרוקו לארץ ישראל בשנת תרס"ו (1906) בהיותו בן ארבע-עשרה שנים, בשנת תשי"א (1951) נבחר אבורביע על ידי הרבנות הראשית לישראל, בראשותו של הראשון לציון עוזיאל, כרב ראשי לעדה הספרדית בפתח-תקוה הרב עמרם אבורביע נטל חלק במאבק היישוב בארץ לתקומת המדינה, היו לו קשרים עם מחתרת ההגנה, ביגן זאת אף נצטר על ידי שלטונות המנדט. היה בקי בחישוב "תקופות ומולות" היכנו בחידוש נפלא :

שביעי של פסח, קריעת ים סוף - כנגד יום העצמאות.

מזר הבית יוסף, ר' יוסף קארו זצ"ל בשולחן ערוך, או"ח סימן תכ"ח סעיף ג' הבא שכל חגי השנה נקבעים עפ"י ימי הפסח בא"ת ב"ש, דיינו לדוגמה: האות יום שחל בו יום א' של פסח-בו יחול תשעה באב וכן על זה הדרך:

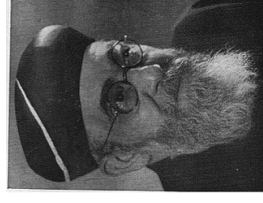
- א-ת תשעה באב.
- ב-ש שבועות.
- ג-ר ראש השנה.
- ד-ק קריאת תורה. שמחה תורה בחו"ל אסרו חג בארץ.
- ה-צ צום יום הכיפורים
- ו-פ פורים החל לפני פסח

על היום השביעי של פסח, יום קריעת ים סוף לא הובא סימן בשולחן ערוך. ועל זה כתב בספרו "נתיבי עם", סימן תכ"ח " ובימינו זכינו לדעת

ז-ע שיום **שביעי** של פסח הוא יום העצמאות". לב מלכים ביד ה, וקורא הזרות מראש, נתן בליבם לקבוע את יום העצמאות לפי התאריך העברי (ולא בלועזי) דווקא בה' באייר, **שלעולם יהא כנגד גאולת מצרים, שביעי של פסח, וכימי צאתנו מארץ מצרים יראנו נפלאות, אמן.**

וכן כתב בספרו נתיבי עם:
דוד המלך צפה ברוח הקודש על יום חג העצמאות ועליו אמר הפסוק "זה היום עשה ה' גילה ונשמחה בו"... ומצוה אותנו לגיל ולשמח בו... עיינו הרואות תכנון המדינה ובססוה... עלינו כיום הזה לברך את שם ה' ולהודות לו על הנס שעשה עמנו

הרב בן ציון מאיר חי עוזיאל ראשון לציון, הרב הראשי לישראל היה הראשון לציון והרב הראשי הספרדי השני של מדינת ישראל. אחד הרבנים הבולטים במחצית הראשונה של המאה ה-20

בתשובה למכתבכם מיום כ' אייר דנא. הנני לענות:
יום העצמאות במדינת ישראל הוא אחד הימים הגדולים בתולדות ישראל שיש בו משום גאולת ישראל מסכנת כליה ודאית ח"ו, בקום על הישוב הארץ הישראלי שהיה

מצער בכמותו ודל בכוחותיו, כל תושבי הארץ הרבים ועצומים וממלכות ערב שמסביב הארץ בנשקם וחילם, ולולא ה' שהיה לנו, כי אז היים בלעונו אותנו היושבים בארץ, ואת כל קהילות ישראל שבממלכתם, לפיכך גם זה הוא ניסא דרבים לכל ישראל, ומצוה לנהוג בו פרסום של הודיה למושיעם של ישראל, בבתי הכנסת ובבתי הספר ותלמודי תורה, למען יכירו התלמידים את חסדי ה' עם עמו ישראל ביום זה.

ומצוה על ההורים להביא ילדיהם אתם בבתי הכנסת להודות לה' [על חסדו, ולהתפלל בצורה ושלומה של מדינת ישראל, שבשלומה יהיה שלום לכל ישראל].

מר הגאון העצום, גדול הדור הרב עובדיה יוסף

"... ברצוני להזגיש תחילה כי מדינת ישראל ועצמאות שלטון עם ישראל בארצנו הקדושה הינם בעלי חשיבות היסטורית ודתית ממדרגה ראשונה. לאחר כאלפיים שנות גלות לעמנו הנדכה והנרדף בארצות הנכר, זכינו לשוב לארצנו הקדושה תחת שלטון עצמאי במדינת ישראל... שלש פעמים זכינו בעזוה"י לנצחונות נפלאים על אויבנו הזוממים להכחידנו, במלחמת הקוממיות, מבצע קדש ובמלחמת ששת הימים ראו כל אפסי ארץ את ישועת (ה') אלהינו... מדינת ישראל כיום היא מרכז התורה בעולם כולו... אמנם אין לכחז כי ישנם לדאבונונו צללים רבים המעיבים על שמחתנו, אולם מעט אור זוחה הרבה מן החושך. עד שיפוח היום בביאת משיח צדקנו ונסו הצללים, ועלינו יזרח ה' וכבודו עלינו יראה (קובץ תורה שבעל פה כרך ט"ז, תשל"ד, עמ' י"ט - כ').

וכן כותב בשו"ת "יביע אומר": "רבים ועצומים מגדולי ישראל רואים בהקמת המדינה "אתחלתא דגאולה" ... מכל מקום הואיל ועדיין רב הדרך לפנינו כדי להגיע אל המנוחה ואל הנחלה, הן מבחינה מדינית וצבאית, והן מבחינה מוסרית ורוחנית לפיכך אין לחייב לגמור ההלל בכרכה".

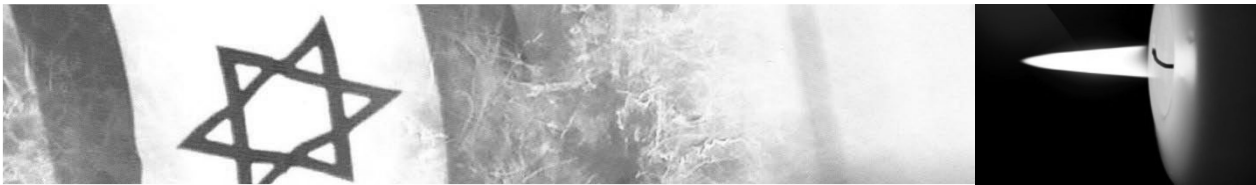

הרב עובדיה הזאיה - נולד 1890 נפטר 1969
 נחשב לאחד מבכירי חכמי ההלכה הספרדיים וגדול מאוד בתחום הקבלה. היה מבכירי ההוראה בישיבת פורת יוסף והרב הראשי לפתח תקוה, בשו"ת "ישכיל עבדי" כך כתב לאחר דיון בעניין שלושת השבועות:

"בוודאי דגם הקמת מדינת ישראל ומנהיגיה הכל הראה הקב"ה לאדם הראשון ואין להרהר אחר מידותיו יתברך ויתעלה... ואיני יודע מה להם כי יזעקו, אחרי כי כך גורה חוכמתו יתברך, כאמור כי אפילו ממונה על סדרי השקיה משמים הקימה וכל שכן מדינה שלימה עם שרים ורחנים... יוצא מכל זה, כי חס וחלילה להגיד על אלה שהשתדלו נמרצות... כאילו חס וחלילה עושים נגד השבועות הנ"ל..."

רפי משה מימון נולד בטוניס והתיישב עם משפחתו בעפולה, שם שימש רב העיר, לאחר מכן שימש רב העיר קריית אתא בספרו שו"ת הלכה למשה נשאל לגבי שירת התקווה בימי בני המצרים?

... הוזה עובדא שהייתי באסיפת עם בימי בין המצרים ורצו לשיר בסוף שירת התקווה כרגיל ונשאלתי מרב אחד שהיה אתנו האם מותר זה בין המצרים ואם כן בעניין הנידון, נראה בעיני לומר שהשיר של התקווה הוא שיר של נחמה, ואינו שיר של פיוט והמר, עם שהוא מעורר שמחה בלבב, כל עיקרו לא בא אלא לשם נחמה זה מוכח מלשון התחלת השיר הזה 'עוד לא אבדה תקוותנו', ואם כן אין איסור להגיד דברי נחמה לדעת מרן זיכרונו לברכה רק ביום טוב עצמו. אבל בימי בין המצרים מותר לומר דברי נחמה שבסוף הקינות וכיוצא, ואם כן השיר הזה של התקווה מותר לאומרו בימי בין המצרים, ואינו שיר מוזיקלי ופיוט של שמחה, אלא הכנסת האמונה בליבות העם שבוא תבוא הגאולה השלמה, לפי רוח התורה בבניין בית המקדש והגואל צדק משיח צדקנו, אמן. (הלכה למשה, עמ' ל"ז תשי"ח, 1958)

יום הזיכרון
לחללי מערכות ישראל
ופעולות האיבה

פרקי תהילים ויזכור לחללי מערכות ישראל ופעולות האיבה

זרוש ליום הזיכרון / הרב אברהם אבותצירא זצ"ל
(מתוך הספר תולדות אברהם, כיהן כרב העיר יבנה ורמלה)

היום הזה שנקבע ליום הזיכרון לחללי צה"ל לחללי צה"ל... שומה עלינו וחובה לזכור אותם החיילים לעילוי נשמתם הטהורים והקדושים. היום הזה נעלה ברמה ובגאווה ובהוקרה את זכר הבנים, הבנות גיבורי האומה אשר חרפו את נפשם למות במערכות הקרב ממלחמת השחרור במבצע קדש, במלחמת ששת הימים ובמשך כל הזמן בחמת חייהם הצעירים, הטהורים והאמיצים הנחילו לעמם את חירותם... והמלחמה הזאת שבמימיה היא בוודאי מלחמת מצוה גדולה שכבשנו את ארצנו הקדושה. חובה עלינו כולנו להעלות את זכר החללים ולהדליק כל אחד בנפשו נר לעילוי נשמתם הטהורים שמסרו את חייהם היקרים על קדושי ה' וקיימו הפסוק שכתוב בתורה 'לא תעמוד על דם רעך' אין לך קדוש השם יותר מזה ומקומם באותו עולם עליהם נאמר עין לא ראתה אלקים וזלתך...אנו חקוה שה' יעדה עלינו רוח ממרום שנוחור כולנו בתשובה שלימה ועל ידי זה נשמות חללי צה"ל יעלו מעלות גדולות וזכות קידוש ה' שעשוי יעמוד אתנו תמיד.

הלימוד לעני חללי מערכות ישראל ונפגעי האיבה

מזלוקים נר זיכרון ואומרים:

זָכַר אֱלֹהִים אֶת נַשְׁמוֹת בְּנָיו וּבְנוֹתָיו סִילֵי צָבָא הַגִּבֵּה לְיִשְׂרָאֵל, שָׁנְפְלוּ בְּמִלְחָמוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּפַעֲלוֹת הַגִּבֵּה, הַגְּמִי'ל וּבִטְחוֹן וּבְצֵת מְלוֹי תִפְקִיזָם, וְנַשְׁמוֹת כָּל לִוְטָמֵי הַמַּחְסָרָת נִטְיָבוֹת הַלִּוְטָמִים כְּמַעֲרֻכּוֹת הָעָם, שְׁתָּרְפוּ נִפְשָׁם לְמוֹת עַל קִדְשֵׁת הַשָּׁם, וּבְעִוְרַת אֱלֹהֵי מַעֲרֻכּוֹת יִשְׂרָאֵל הַבִּיאוּ לְתַקּוּמַת הָאָמָה וְהַמְדִינָה וְלַגְּאֻלַּת הָאָרֶץ וְעִיר הָאֱלֹהִים. מְזַעְרֵי קָלוּ וּמְאָרִיוֹת גְּבוּרוֹ, כְּהַתְקַלָּם לְעִוְרַת הָעָם וְהָרוּוּ כְּדָמָם הַשְׁתָּהֲרוּ אֶת רַגְבֵי אֲדָמַת קִדְשֵׁנוּ. זָכַר עֲקֻדָּתָם וּמַעֲשֵׂה גְבוּרָתָם לֹא יִסּוּפוּ מְאֻפְנוּ לְעוֹלָמִים. תְּהִינָה נַשְׁמוֹתֵיהֶם אֲרוּרוֹת בְּצִוּרוֹ הַטִּיִּים עִם נַשְׁמוֹת אַבְרָהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב וְעַם שְׂאֵר גְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל וְקִדְוָשָׁיו שְׂבָגוּ עִדָּו עַד עוֹלָם. אָמֵן.

פּוֹרְקֵי תַהִילִים

פּוֹרְקֵי ט': לְמַנְצֵת עַל-מוֹת לְבָנוּ, מְזַמּוֹר לְדָוִד: אוֹדָה ה' בְּכָל-לֵב, אֲסַפְּרָה כָּל-נִפְלְאוֹתֶיהָ: אֲשַׁמְחָה וְאֶעֱלֶזָה כִּי, אֲזַמְּרָה שְׁמִיךָ עָלָיו: כְּשׁוֹב-אוֹיְבֵי אַחֲזֹר, יִפְשְׁלוּ וַיֵּאבְדוּ מִפְּנֵיהָ: כִּי עָשִׂיתָ מְשֻׁפְטֵי נְדִיבֵי, יִשְׁכַּבְתָּ לְכַסָּא, שׁוֹפֵט אֲדָמָה: אֲעָרְתָּ גּוֹיִם, אֲבַרְתָּ רָשָׁע, שְׁמָם מִחַיִּת לְעוֹלָם וָעֶד: הַאוֹיֵב פָּמוּ, תִּרְבּוֹת לְנִצָּחַ, וְעָרִים נִתְשַׁתָּ, אֲבָד זָכָרָם הַמָּה: וְהָ לְעוֹלָם יֵשֵׁב, כּוֹנֵן לְמַשְׁפַּט פִּסְאוֹ: וְהוּא יִשְׁפֹּט-תִּבְלַב בְּצִדְקָה, נִדָּן לְאֲמִיִּים כְּבִמְיֻשְׁרֵיהֶם: וַיְהִי ה' מְשֻׁגָב לְדָוִד, מִשְׁגָּב לְעַתְמוֹת בְּצִרְתָּה: וְיִבְטַחוּ כִּי יִרְדְּעֵי שְׁמִיךָ, כִּי לֹא-עֲזַבְתָּ דָרְשֵׁיךָ, ה': זָמְרוּ לַה' יֵשֵׁב צִיּוֹן, הַגִּדְרוּ כְּעַמִּיִּים עָלֵיוֹלְוֹתֶיהוּ: כִּי זָרַשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכַר, לֹא-שָׁכַח עֲצָמוֹת עֲזָרִים: תִּנְנֵנִי, יי, רֵאֵה עֲנֵנֵי מִשְׁנָאֵי,

מרומומי משערי-מזות: למען אספרה כל-תהלתך, בישערי
 בת-ציון אגידך בישועותך: טבעו גוים בשחת עשו,
 בראש-זו טמנו גלגלה רגלים: בודע ה' משפט עשה, בפעל
 כפיו נוקש רשע, הגיון סלה: ישוכו רשעים לשואלה, כל-
 גוים שכתה אלהים: פי לא קצח ישכח אביו, תקות צוים
 תאבד לעד: קומה, יי, אל-יעו אנוש, ישפטו גוים על-
 פניך: שיתה, יי, מורה להם, ידעו גוים אנוש הנה, סלה:

פרק פ"ג: **שיר מזמור לאספה: אלהים אל-דמיך**
 אל-תחברש ואל-תשקט אל: פיינה אויביך יתמינו
 ומישנאיה גשאו ראש: על-עמך יצרימו סוד ויתבעו
 על-צפוניך: אמרו לכו ונכתובם מאוי וליצור שם ישראל
 עוד: פי נעצו לב יתעו עליו ברית יקרתו: אהלי אדום
 וישמעאלים מוצב ומגרים: גבל ועמו ועמלק פלשת
 עם-ישבי צור: עם-אשור גלה עמם היו ורוע לבני-לוט
 סלה: עשה-להם פחדה פסירה כלבין פתח קישון:
 גשמו בעידן-ה' היו ימן לאדמה: שיתמו גדיבמו פערב
 וכוזאב וכתוב וכל-למען פלגסימו: אשר אמרו גירשה לנו
 את גאות אלהים: אלהי שיתמו כנגל פקש לפני-רום:
 פלש תבער-יער וכל-תבה תלהט קרים: פן תרופם בסערה
 ובוספות תבעתם: מלא פניהם קלון ויבקשו שמו יתה:
 גשו ויפתחו עדי-עד ויתפרו ויאבדו: וידעו פיי-אמה שמו
 יתה לבנה עליון על-לה-הארץ:

פרק מד': **מזמור לאספה אלהים גאוי גוים** | בנת-להך טפאו
 את-היכל קדשך שמו את-רושקם לעינים: נתנו את-גבלת
 עבדך מאכל לעוף השמים פשר חסדך לתת-ארץ:
 שפכו דגם | פנים סביבות ורושקם ואין קובר: הינו
 תרפה לשכנונו לעג וקלס לסביבותינו: עד-מה יתה תאנה
 לנצח תבער פמו-אש קונתה: שפך תמתך אל-הגוים אשר
 לא-ילעו ועל ממלכות אשר בשמה לא קראו: פי אכל
 את-יעלב ואת-נהו השמו: אל-תזכר-לנו עונת ראשנים
 מהר יזכרנונו בתמיך פי דלנו מאד: עזרנו ואלהי ישענו
 על-דבר פכוד-שמו והצילנו וכפר על-טאתינו למען
 שמו: למה | יאמרו הגוים איה אלהיהם יתע פגוים
 לעינינו וקמת עם-עבדיך השפוח: תבוא לפניך אנחת אסיר
 פגול ורועה הוטר פני תמותה: וישב לשכנונו שבעתים
 אל-חיים תרפום אשר תרפיה אהי: ואתנו עשה | וצאו
 מרעינה גויה לה לעולם לזר וזר נספר תהלתך:

פרק קמ"ד': **לדוד | פרוש יהנה | צווי המלמד גדי לקרב**
 אצבעותי למלחמה: סגרי ומצודתי משאפי ומפלטי גלי מאני
 וכו חסיתי הרוד עמי תחתי: יהנה מה-אדם ותדעה
 פרוש ונתמשכהו: אדם לתבל דמה למי פצל עובר: יתה
 סת-שמו ותמד גע בתרים ויעשנו: פרוק גרוק ותפיסם
 שלח חציו ותתמם: שלח יליה מפרום פאני ויעצני ממים
 רבים למד פני נבר: אשר פיהם דפר-שוא וימינם ימיו
 אשר: אלהים שיר תדש אשרה לה פתכל עשור

וְיִזְכְּחוּ זְכוּתֵי תוֹנֵה וְיִסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה: יוֹדֵי הַיָּם
 בְּאַנְדוּת עֲשֵׂי מַלְאָכָה בְּמַיִם רַבִּים: הִשְׁמַרְתָּ רֹאשׁ מַעֲשֵׂי
 יְהוָה לְנַפְלְאוֹתָיו בְּמַצוֹתָה: וַיֹּאמֶר הַיְלַמֵּד רֹשׁ סֵעֲרָה
 נִחְרָמָם אֲפִיו: יַעֲלוּ שְׁמַיִם יִרְדּוּ תְהוֹמֹת נַפְשָׁם
 בְּרַעַת תַּחֲמוּג: יִחוּגוּ וַיִּנְדְּעוּ כַּשְׂפֹר וְכָל-קְלַחֲתָם
 שִׁתְּפֹלְעוּ: וַיִּצְעֲקוּ אֶל-יְהוָה בַּעַר לָהֶם לְמַצְאוֹתֵיהֶם
 יִצְאוּ: יָקָם סֵעֲרָה לְדַמְמָה וַיִּשְׁעוּ אֲפִיהֶם: וַיִּשְׁמְעוּ
 לְיִשְׁרָאֵל וַיִּנְחָם אֶל-מִחוּזֵי חֲפָצָם:

וַיְדַן לַיהוָה חֲסֵדוֹ וַתְּפֹאֲרוּתוֹ לְבָנֵי אָדָם: וַיִּרְוּמוּהוּ
 בְּקַטְלָעַם וּבְמוֹשֵׁב זַמְנַיִם יִהְיוּהוּ: יָשָׁם נְטוֹת
 לְמִדְבַר וּמַצְאֵי מַיִם לְצַמְאוֹ: אֲרַג פָּרִי לְמִלְחָה לְמַרְעַת
 וַיִּשְׁבֵי בַּהּ: יָשָׁם מְדַבֵּר לְאַגְם-מַיִם וְאֲרַג אֲפִיה לְמַצְאֵי
 מַיִם: וַיִּשְׁבֵי אִשָּׁם רַעֲבִים וַיְכוּנְנוּ עֵיר מוֹשֵׁב: וַיִּרְעוּ
 אֲדוּת וַיִּשְׁעוּ כְרָמִים וַיִּשְׁעוּ פָרִי תְבוּאָה: וַיִּכְרְעוּ
 נִירְפוּ מֵאֵד וַיִּבְהַמְתָּם לֹא יִמְעִיט: וַיִּמְעִטוּ וַיִּשְׁעוּ מַעֲצָר
 רַעַת וַיְגֹאוּ: שִׁפּוּ בֵּיז עַל-גְּדִיבֵים וַיִּתְעַם בְּתוֹ
 לְאֲ-רָב: וַיִּשְׁבֵי אֲבִיו מַעֲוֵי נִישָׁם כְּצֹאן מִשְׁפּוֹת:
 יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְעוּ וְכָל-עוֹלָה קִלְפָה פִּיָּה: מִי-חֲכָם
 וַיִּשְׁמַר-אֲלֵה וַיִּתְבוּנְנוּ חֲסֵדֵי יְהוָה:

תְהִילִים צִוִּי
 יְהוָה מִלְּךָ הַמֶּלֶךְ הַאֲרָג יִשְׁמְחוּ אֵיִם רַבִּים: עֲדוּ
 וַעֲרַפְל סְבִיבֵיו אֲדוּק וַיִּמְשָׁט מִכּוּן כִּסְאוֹ: אִישׁ לִפְנֵי
 שִׁתְּפוּ וַיִּתְלַטְט סְבִיב אֲרָיו: הַאֲרִו בְּרַקִּי שִׁבְלֵי רַעֲבֵי
 נִחְרָמָם הַאֲרָג: הָרִים כַּדוּגַג מְלַפְנֵי יְהוָה לְמַלְפְּנֵי
 אֲדוּ וְכָל-הַאֲרָג: הַגִּידוּ הַשְׁמַיִם אֲדוּקוֹ וְרֹאשׁוֹ
 כְּלִי-עֲפָיִם כְּבוֹרוֹ: יִבְשׁוּ וְכָל-עַבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים
 בְּאֵלִילִים הַשְׁתַּחֲוּ-לוֹ כָּל-אֲלֵהִים: שְׁמַעָה וַתִּשְׁמַח וְ
 צִוִּי וַתְּגַלְגֵּה בְּנוֹת יְהוָה לְמַעַן מִשְׁפְּטֶיהָ יְהוָה:
 כִּי-אֲפָתָה יְהוָה עָלֵינוּ עַל-כִּלְהֲאָרַג מֵאֵד נַעֲלִית
 עַל-כִּלְהֲאֵהִים: אֲתַבִּי יְהוָה שְׁנֹאוֹ-רַע שְׁמַר נַפְשׁוֹת
 חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים הַאֲלֵם: אֲוֹר זָרַע לְצִדִּיק
 וַיִּשְׁרִי-לֵב שְׁמֹתָה: שְׁמֹתוֹ אֲדִיקִים בִּיהוָה וַהֲלוֹ
 לְזָכַר קוֹלָשׁוֹ:

תְהִילִים צִוִּי
 מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיהוָה | שִׁיר מְדַשׁ כִּי-נִפְלְאוֹת עֲשֵׂה
 הוֹשִׁיעֵה-לוֹ יְמִינוֹ וַיִּרְוַע קוֹלָשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְהוָה יִשְׁוִעָתוֹ
 לְעֵינֵי תְבוּיִם אֲלֵה צְדָקוֹתוֹ: זָכַר חֲסֵדוֹ וַתִּמְנוֹנְתוֹ לְבֵית
 יִשְׂרָאֵל רֹאשׁ כָּל-אֲפִסֵי-אֲרָג אֶת יִשְׁוִעַת אֲלֵהֵינוּ:
 הַרְיֵעוּ לַיהוָה כָּל-הַאֲרָג פִּצְחוֹ וּרְנְנוּ וְנִשְׁרוּ: זַמְרוּ
 לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זַמְרָה: בְּתַצְרוֹת וְקוֹל

שׁוֹפֵר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה: יִרְעַם הַיָּם וּמִלְאֵו
תִּבְלֵל וְלִשְׁבִי בָהּ: נִקְרוֹת יִמְתְּאוּ-יָכֵף לְמַד קָרִים וְרַבְנוּ:
לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹט-תִּבְלֵל בְּצִדָק
וְעַמִּים בְּמִיִּשְׁרִים: {פ}

ביום העצמאות אומרים פסוק בפסוק בנועם התקווה

מִקְדָּשׁ מְלֶכֶךְ עִיר מְלוּכָה, קוּמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ הַמִּפְכָּה,
רַב לָךְ שְׂבֹת בְּעַמְּךָ הַבְּכָא, וְהוּא יִתְמוּל עֲלֶיךָ חֲמֵלָה:
הַתְּנַעֲרֵי מַעֲפָר קוּמֵי, לְבִשֵׁי בִגְדֵי תַפְאָרְתְּךָ עַמִּי, עַל
יַד בֶּן יִשִׁי בֵּית הַלְתָּמִי, אֲרַבָּה אֶל נִפְשׁ גְּאֻלָּה:

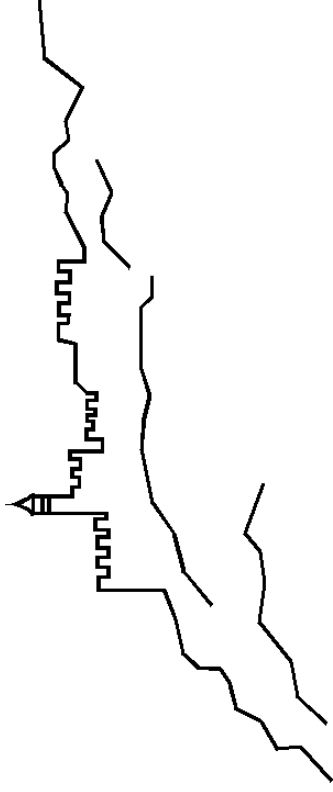
זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה נְגִילָה וּנְשַׁמְחָה בּו
הַתְּנַעֲרֵי הַתְּנַעֲרֵי. כִּי בָא אֲוֹרֶךְ קוּמֵי אֲוֹרֵי. עֲוֹרֵי
עֲוֹרֵי שִׁיר צִבְרֵי. כָּבוֹד יְהוָה עֲלֶיךָ נְגִילָה:
זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה נְגִילָה וּנְשַׁמְחָה בּו

לֹא תְבוּשִׁי וְלֹא תִפְלָמִי. מַה תִּשְׁתַּחֲוֶתִי וּמַה תִּהְיֶמֶי.
כִּי יִחַסוּ עַנְיֵי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּה:

זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה נְגִילָה וּנְשַׁמְחָה בּו
יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוּצֵי. וְאֵת יְהוָה תִּפְעֲרֵיצֵי. עַל יַד
אִישׁ בֶּן פְּרָצֵי. וְנִשְׁמְחָה וְנִגְלִילָה:
זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה נְגִילָה וּנְשַׁמְחָה בּו

ומתפללים תפילות ערבית חגיגית עמוד 28

מזמורים ליום ירושלים לפני תפילת ערבית

תהילים קכ"ב
אֶרֶר הַמַּעֲלֹת לָנֹד אֲמַחֲתִי בְּאֶמְרִים לִי יְהוָה
בְּנֹד: עֲמֻדֹת הַיָּי בַּגִּלְגָּלִי בְּשַׁעֲרֹיךָ יְרוּשָׁלַם: יְרוּשָׁלַם
הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחִבְּרָה-לָהּ יַחְדָּו: אֲשַׁם עָלוּ שְׁבֻטִים
שְׁבֻטֵי־יָהּ עֲזֹת לַיִשְׂרָאֵל לְהִזֹּת לְשָׁם יְהוָה: כִּי
שָׁמַח וַיִּשְׂבֵּךְ כִּסְאוֹת לְמִשְׁפַּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד:
אֲשָׁלוּ שָׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁלְיוּ אֶהְבִּיךָ: יְהִי־שָׁלוֹם
בְּתִלְךָ שָׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲתִי וְרַעֲי
אֲבִבְרָה־נָא שָׁלוֹם כָּהֵן: לְמַעַן בֵּית־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ:

תהילים קל"ב
אֶרֶר הַמַּעֲלֹת זְכוּר־יְהוָה לָנֹד אֶת פְּלִעְנוֹתָי: אֲשָׁר
בְּשַׁע לַיהוָה נָדַר לְאַבְרָם יַעֲקֹב: אִם־אֲבֹא בְּיַד־יְהוָה
אִם־אֲשַׁעֲלֶה עַל־עַרְשֵׁי יְצוּעַי: אִם־אֲמַן שְׁנַת לַעֲיָי
לְעַפְעַפִּי תִּבְנֶה: עַד־אֲמַצָּא מְקוֹם לַיהוָה לְמִשְׁכְּנֹת
לְאַבְרָם יַעֲקֹב: הִנֵּה־שְׁמַעְנֶה בְּאַפְרָתָה מְצֻאֵנוּ
בְּעֵזְרֵי־עַר: נְבוֹאָה לְמִשְׁכְּנֵינוּ נְשַׁמְחֶנּוּ לְהַלְלֵם
בַּגִּלְגָּלִי: קוֹנֵה לְמִבְתְּרֵי אֶתֶר נֶאֱרָו עֲזָרָה:
כְּהִנְיָה יִלְכְּבוּ־אֲדָמָה וְחִסְרִיָּה וְרַבְנוּ: בְּעֵבוּר נָדַר עַבְדְּךָ
אֶל־תְּשֻׁב פָּנָי מִיִּשְׂרָאֵל: נִשְׁכַּע־יְהוָה וַיִּלְוֶךְ אֶתֶר

תכלת מרחב

לא־ישׁוב מִמְצֵיחַ מִפְרֵי בְטוּנָה אֲשֵׁית לְכַסֵּא־לָךְ:
אִם־יִשְׁמְרוּ בְנֶיךָ א בְרִיתִי וְעַדְתִּי זֹו אֲלַמְּתֶם
עִם־בְּנֵיכֶם עַד־יַעַד יִשְׁבוּ לְכַסֵּא־לָךְ: כִּי־בָתֵּר יִהְיֶה
בְּצִיּוֹן אֲנִיָּה לְמוֹשֵׁב לֹו: זֹאת־מְנוֹחֹתִי עַד־יַעַד
כִּה־אֲשֵׁב כִּי אֹותִיָּה: אִידֶה בְּךָ אֲבָרְךָ אֲבִיזְוִיָּה
אֲשַׁבֵּעַ לְחֵם: וְכִהְיֶיךָ אֲלִבִּישׁ יִשַׁע וְחַסִּדִּיָּה רַגְלוֹ
יִבְנוּ: אִם אֲצַמִּיתֶם קָרוֹן לְזוֹד עַרְבֹתַי זֵר לְמִשְׁחָה:
אוֹיְבָיו אֲלִבִּישׁ בְּיֶשֶׁת וְעַלְיוֹ יֵצִיז נִזְרוֹ:

תהילים קכ"ה

שִׁיר הַמַּעֲלֹות הַבְּטוּחִים בַּיהוָה כְּהַר־צִיּוֹן לֹא־לְמוֹט
לְעוֹלָם יִשָּׁב: יְרוּשָׁלַם הָרִים סָבִיב לָהּ וַיהוָה סָבִיב
לְעַמּוֹ מְעַמָּה וְעַד־עוֹלָם: כִּי לֹא יָנוּם שֹׁכֵט הַיְשֵׁעַ עַל־
גֹּוֶרֶל הַצִּיּוֹקִים לְמַעַן לֹא־יִשְׁלַחוּ הַצִּדִיקִים בַּעוֹלָתָהּ
יְדִיָּהם: הִטִּיבָה יְהוָה לְטוֹבָיִם וְלִישָׁרִים כַּלְבוֹתָם:
וְשִׁמְטִים עֲמַקְלוֹתָם יוֹלִיכֶם יְהוָה אֶת־פְּעֻלֵי הָאָוֶן
עַל־יִשְׁרָאֵל:

תכלת מרחב

תהילים קכ"ו
שִׁיר הַמַּעֲלֹות בְּשׁוּב יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל צִיּוֹן תִּבְנוּ
כַּהֲלֻמִּים: אִזּו יִמְלֵא שְׁחֹק פִּינוֹ וְלִישׁוֹנוֹ רִנָּה אִזּו
יִאֲמְרוּ בְּגוֹיִם הַגִּזְלִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֲלֹהֵהּ: הַגִּזְלִיל
יְהוָה לַעֲשׂוֹת עֲפָנוּ הִינֵנו שְׁמַחֲתִים: שׁוּבָה יְהוָה
אֶת־יִשְׂרָאֵל [שְׁבוּחָתוֹ] כַּאֲפִיטִים בַּנְּגִיב: הַיְוִרְעִים
בְּדַמְעָה בְּרָגָה יִקְצְרוּ: הַיְלֹוֹךְ יִלְוֵךְ וַיְכַלֵּךְ נִשְׂאָ
מַשְׁוֹךְ־הַיְבַרַע בֹּא־יִבְאָ כְרִיָּה נִשְׂאָ אֲלִפְתָיו:

אומרים פסוק בפסוק בנועם התקווה

מִקְדִּישׁ מְלֹךְ עֵיר מְלוֹכָה, קוֹמִי צֹאי מִתּוֹךְ הַמִּבְּכָה,
רַב לָךְ שְׂבִיחַת בְּעַמְּךָ הַבְּכָא, וְהוּא יִתְמוֹל עַלְיֹךְ חֲמֻלָה:
זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בּוֹ

הַתְּנַעֲרִי מֵעַפְרֵי קוֹמִי, לְבָשִׁי בְּגָדֵי תִפְאָרְתְּךָ עַמִּי, עַל
יַד כִּן יִשִׁי בֵּית הַלְחָמִי, קָרְבָה אֵל נַפְשִׁי גְאֻלָּה:
זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בּוֹ

הַתְּנַעֲרִי הַתְּנַעֲרִי: כִּי בָא אֹוֶרְךָ קוֹמִי אֹוֶרִי. עֹוֶרִי
עֹוֶרִי שִׁיר דְּבַרִּי. כְּבוֹד יְהוָה עַלְיֹךְ נְגֻלָּה:
זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בּוֹ

לא תבושי ולא תכלמי. מה תלשתותתי ומה תיבמי.
כך יסו ענני עמי. ונבנתה עיר על תלה:
זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו

למיו ושמאל תפרוצי. זאת יהוה פערצי. על גז
איש בן פרצי. ונעמקה ונגילה:
זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו

מסיימים מתוך תהילים

שפתי ירושלם את־יהוה הללי אלקיך ציון:
כי־תזק בריתי לעירך בך בנך בקרבך:

ומתפלים תפילת ערבית חגיגית עמוד 28

תפילת ערבית

לפני התפלה יאמר:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושבתימיה, ברחילי ורחימיו, ורחימיו
ודחילי, למזדא שם יוד ק"י בנא"ו ק"י ביחודא שלים (יהוה) בשם
פל ישראל. הנה אנחנו באים להקפיל תפלת ערבית, שתמו יעקב
אבינו עליו השלום, עם כל המצות ספולות בה, למסן את שרשה
במקום עליו, לעשות נסת רוט ליוצרינו ולעשות רצון בוראנו. ויהי
נעם אדני אלקינו עלינו. ומעשה עלינו. ומעשה נדונו
כוננו:

יהוה אבאות עמנו משנב־לנו אלקי העקב סלה: יהוה
אבאות אשני אלם במט בוך: יהוה הושיעה מלך יענו
ביום־קראנו:

ואומר החזן חצי קדיש
יתפל ויתקדש שמה רבא. [אמן] בעלמא די ברא,
פרעותה, ומלך מלכותה, נצמח פרקה, ויקרב משיחה.
[אמן] בסיוכו וביוכו ובס"י זכל בית ישראל, בעגלא
ובמן קריב, ואמרו אמן. [אמן] יהא שמה רבא מברך
לעלם ולעלמי עלמיה יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרומם.
ויתנשא. ויתסדר. ויתעלה. ויתקלל שמה דמנשא, בריך
הוא. [אמן] לעלא מן פל ברכתא שירתא, תשבחתא
ונתמתא, דאמרו בעלמא, ואמרו אמן. [אמן]

**וְהוּא רַחוּם | וְכִפַּר עֲוֹן וְלֹא-יִשְׁתַּחֲוֶת וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפָיו
וְלֹא-יִעָרֵץ כְּלִי-מִמֶּתוֹ: יְהִינָה הוֹשִׁיעֵנִי מִמָּוֶת וְעֲנֵנִי
בְּיָוִם-קָרְאֵנִי:**

ואומר החזן: בָּרוּךְ אַתְּ יְהוָה מִמְּבָרְךְ:

ועונים מקהל: בָּרוּךְ יְהוָה מִמְּבָרְךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ואומר החזן: בָּרוּךְ יְהוָה מִמְּבָרְךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

**בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ
מִעֲרִיב עֲרָבִים בְּתַכְמֵה, פוֹתֵם שְׁעָרִים בְּתַבּוּנָה,
מִשְׁנֵה עֲפִימִם, וּמְתַלִּיף אֶת-הַזְּמוּנִים, וּמְסַדֵּר
אֶת-הַסְּבִיבִים בְּמִשְׁמַרְתוּתֵיהֶם בְּרִקְיעַ, בְּרַצוּנוֹ. בּוֹרֵא
יוֹמָם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֲשֹׁךְ וְחֲשֹׁךְ מִפְּנֵי אוֹר.
הַמַּעֲבִיר יוֹם וּמַבְיֵא לַיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין
לַיְלָה, יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּעֲרִיב
עֲרָבִים:**

**אַתְּכֹת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֲהַבְתָּ, תוֹרָה וּמִצְוֹת
תְּקוּיִם וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְפָנֶיךָ, עַל-כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
בְּשִׁבְבוֹנוֹ וּבְקוֹמָנוּ נָשִׂיט בְּתַקְוָה, וְנִשְׁמַח וְנַעֲלוֹז
בְּדַבְּרֵי תְלִמּוֹד תוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וְנִקְוֶה לְעוֹלָם
וָעֶד, כִּי-תִהְיֶה טוֹב וְאֵרֶךְ יַמֵּינוּ, וּבְכֹתֵם נִהְיֶה יוֹמָם
וְלַיְלָה, וְאַתְּכֹת לֹא תִסּוֹר מִשְׁנוֹ לְעוֹלָמִים: בָּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה, אוֹתָם אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:**

קודם שיקרא קריאת שמע יכוין לקיים מצוות עשה שנצטוונו לקרא קריאת
שמע שתי פעמים ביום, וגם יכוין לקיים מצוות עשה ליחד את השם, ויסגור
עיונו ביד ימינו בפסוק ראשון עד שישלים ברוך שם, וכן הוא כאן אמר שמע ישראל כלומר
קבל דברים אלו ותבינם ותדעם שתאמין בהם והוא כי ה' הוא אלהינו, ועוד הנה הוא ה' אחד,
ונמצא בזה יש קבלה והודאה בשתי דברים האחד הוא קבלת מלכות שמים באומרו ה' אלהינו
דמודה שקבלנו אלהותו להיות לנו לאלהה ואנחנו עבדים לו, והשני הוא ענין ייחוד השם
באומרו ה' אחד שהוא בלי שיתוף אחר (כא"ח ואורח ה"י-1)

שִׁמְעֵה יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד

בלחש: בָּרוּךְ, שָׁם כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

**וְיִשְׁבְּחוּךָ אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁבְּחוּ
וְיִבְרְכוּךָ אֱלֹהֵינוּ: וְהִיוּ מְדַבְּרִים הַאֲלֵה אֲשֶׁר אֲנִי
מִצְוֶה מִיּוֹם עַל-לְבָבְךָ: וְשִׁנְתָּם לְבָבְךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם
בְּשִׁבְחֶךָ בְּבִיתְךָ וּבְלִבְתְּךָ בְּלִבְךָ וּבְקוֹמֶיךָ:
וְקִישְׁרֶתְךָ לְאֹת עַל-יְדֵיךָ וְהִיוּ לְטַפְּסֹת בְּיַד עֵינֶיךָ:
וּבְתַבְּתֶם עַל-מִזְנוֹת בֵּיתְךָ וּבְשִׁעְרֶיךָ:**

**וְהִלָּה אִם-שָׁמַעַתְּ מִשְׁמַעוֹ אֶל-מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אֲנִי
מִצְוֶה אֲתָכֶם מִיּוֹם לְאֶתְנֶה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וּלְעַבְדוֹ כְּכֹל-לְבַבְכֶם וּבְכֹל-נַפְשְׁכֶם: וְנִתְּתֵי
מִטְרָא-אֲרָצְכֶם בְּעַתְּמוֹ יוֹרֵה וּמַלְקוֹשׁ וְאֶסְפֶּת דְּאֵפוֹ
וְנִתְּרִישְׁךָ וְיִצְתְּרֶךָ: וְנִתְּתֵי עַשָׁב בְּשִׂדְךָ לְבְהֵמֹתֶיךָ
וְאֶכְלֶתְךָ וְשִׁבְעֶת: הַשְׁמִירוֹ לָכֶם כֵּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם**

וסרְתֶם וּעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם: וְתָרָה אִפֹּי-יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשְׂמַיִם
וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהִיאֲדַמָּה לָא תִהְיוּ אֶת-יְבוּלָהּ
וְאֲבַדְתֶּם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַשְּׂבִיחַ אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּתוֹ
לְכֶם: וְשִׁמְתֶם אֶת-דִּבְכָרִי אֵלֶיךָ עַל-לִבְבְּכֶם
וְעַל-נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרְתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל-יְדֵיכֶם וְהִינוּ
לְטוֹשֵׁפֹת בְּיַד עֲוִינֵיכֶם: וְלִמְדַתְּם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם
לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְכֶם וּבְקִלְכֶתְכֶם בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁבְכֶם
וּבְקוֹמְכֶם: וְכִתְבֹתֶם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְכֶם וּבְשַׁעַרְיֶיךָ:
לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁפָּע יְהוָה לְאַבְתֵּיכֶם לְתֵת לָכֶם פִּימֵי הַשְׂמַיִם
עַל-הָאָרֶץ:

וְהִיאֲמַר יְהוָה אֱלֹהֵי מִשְׁנֵה לְאִמֹּר: זַבְּרָ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרֹת אֱלֹהִים וְעָשׂוּ לָהֶם אֵיזֶת עַל-כִּנְפֵי
בְּגִדֵיהֶם לְדַרְתָּם וְנָתַנּוּ עַל-צִיצֵת הַכֹּהֵן פְּתִיל
תְּבִלָּת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵת וְרֵאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם
אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה וְעִשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא-תִתְּרוּ
אֲחֵרֵי לִבְבְּכֶם וְאֲחֵרֵי עֲוִינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זֹנִים
אֲחֵרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעִשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי
וְהִינִתֶם קוֹדְשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם
לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אָמַת:

וּחִזְרוּ חֲזוּרוּ: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמַת:
וְאִמְרֹת כָּל-זֵאת וְקִלְמֵי עֲלִינוּ, כִּי הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאִין זוּלָתוֹ, וְאִנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
מַלְכִים, הַגֹּאֲלֵנוּ מִלְּכָנוּ מִכַּף כָּל-עֲרִיצִים, הַגֹּאֲלֵ
הַנַּפְרָע לָנוּ מִצֹּרֵינוּ, הַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל-אֹיְבֵי
נַפְשָׁנוּ. הַשֵּׁם נַפְשָׁנוּ בְּחַיִּים, וְלֹא נָתַן לַמוֹט רַגְלָנוּ,
הַמְזַרְזָבֵנוּ עַל בְּמוֹת אֹיְבֵינוּ, וְיָרֶם קִרְנָנוּ
עַל-כָּל-שׂוֹנְאֵינוּ. הַגֹּאֲלֵ הַעֲשֵׂה לָנוּ נִקְמָה בַּפְּרָעִה,
בְּאוֹתוֹת וּבְמִפְתִּים בְּאֲדַמַת בְּנֵי חַם. הַמְרַפֵּה
בְּעִבְרָתוֹ כָּל-בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם, וַיּוֹצִיא אֶת-עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת עוֹלָם. הַמְּעַבֵּיר בְּנֵי בֵּין
גִזְרֵי כַּסִּיּוֹת, וְאֶת-רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת-שׂוֹנְאֵיהֶם
בְּתֹהֳמוֹת טַבַּע. רְאוּ בָנִים אֶת-גְּבוּרָתוֹ, לְשַׁבְּחוּ
וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ, וּמְלִכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְלוּ עַלֵיהֶם. מִשְׁנֵה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹךְ עִנּוּ וְשִׁירָה בְּשִׁמְחַת רַבָּה, וְאִמְרוּ
כָלְכֶם. מִי-כִמְכָה בְּאֵלֶם מִי כִמְכָה בְּאֲדָר בְּקִלְדָּשׁ
נוֹרָא תִהְיֶה עֲשֵׂה פְלֵא: מְלִכּוּתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ רְאוּ
בְנֵיךָ עַל הַיָּם, יָמַד פְּלֵם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאִמְרוּ.
יְהוָהוּ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד: וְהִיאֲמַר. כִּי-פָדָה יְהוָה

**אֲתֵי-עֲשֶׂקְךָ וְהִגְדִּילוּ מִיָּד תִּזְנֵק מִמֶּנּוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
הָאֵל יִשְׂרָאֵל:**

**הַשְׂפִּיר בָּנוּ אֲבִינוּ לְשִׁלּוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ
לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם. וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמְךָ,
וְתִקְּנֵנוּ מִלְּכָנוּ בַעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ
מִתְּרָה לְמַעַן שְׁמוֹךָ. וְהִמְנוּ בַעֲדֵנוּ, וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ
מַכַּת אוֹיֵב, דָּבָר, תְּרָב, חוֹלִי, אֲרָה, רָעָה, רָעָב,
וְרָגוֹן, וּמַשְׁחִית, וּמַגָּפָה. שְׂבוֹר וְהִסֵּר הַשָּׁטָן
מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתַּיְתְּנוּ, וְשִׁמּוֹר
צַדִּיקֵנוּ וּבּוֹאֲנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם. כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה מִכָּל-דָּבָר רָע
וּמִסָּדָד לְיָלֵה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵר אֶת-עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמֵן:**

ואומר החזן חצי קדיש
תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ שְׁמֵךָ בָּךְ. [אָמֵן] בְּעֲלָמָא דִּי בְּרָא, בְּרַעוּתֵךָ, וְיִמְלִיךְ
מַלְכוּתֵךָ, וְיַצְמַח פְּרֻקְנֵיךָ, וְיִקְרַב מְשִׁיחֵךָ. [אָמֵן] בְּסִיכּוֹן וּבְיוֹסִיכּוֹן
וּבְסִי יָדְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבּוֹמֵן קָרִיב, וְאַמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]
יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עֲלָמֵי יְהִיבְרֵי. וְיִשְׁתַּבַּח.
וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשָּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְגַּלֵּל שְׁמֵךָ
דְּמוֹדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. [אָמֵן] לְעֲלָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תְּהִשְׁבִּיחָתָא
וְיִתְמַתָּא, וְאַמְרוּ אָמֵן. [אָמֵן]

תפילת עמידה

אֲדוּנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וְפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְהֵאֱלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְהֵאֱלֵהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַמְּרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל תְּסֻדִּים טוֹבִים, קוֹנֵה
הַכֶּל, וְזוֹכֵר תְּסֻדֵי אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם
לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:
מְלִיךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַוֵּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְגַוֵּ
אַבְרָהָם:**

**אתה גבור לעולם אדוני, מטהה מתים אתה, רב
להושיע. מוריד השל.**

**מכפלל טיים בְּתַסֵּד, מְטִיָּה מְתִים בְּרַמִּים רַבִּים,
סוּמָךְ וּנְפִלִים, וְרוּפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים, וּמְגַוֵּם
אֶמְוִנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי
דוֹמָה לָךְ, מְלִיךְ מְמִית וּמְטִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.
וְהֵאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מְתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְטִיָּה
הַמְּתִים:**

**אִתָּה קְדוּשׁ וְשִׁמּוֹ קְדוּשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל־יָוָם
יְהִי לָךְ סֶלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:**

**אִתָּה חַוּוֹן לְאֲדָם יַעֲשֶׂת וּמְלַמֵּד לְאֲנוּשׁ בִּינָה. וְתִנְנוּ
מֵאֲתָךְ תְּכֻמָּה בִּינָה וְדַעַת: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חַוּוֹן
הַדַּעַת:**

**הַשִּׁיבֵנו אֲבִינֵנו לְתוֹרָתְךָ, וְקַרְבְּנוּ מִלִּבְנוּ לְעִבְדוֹתֶיךָ,
וְהַחַיֵּינוּ בְּתוֹשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
הַרוֹצֵה בְּתוֹשׁוּבָה:**

**סֶלָח לָנוּ אֲבִינֵנו כִּי תִשָּׂאנוּ, מְחוּל לָנוּ מִלִּבְנוּ כִּי
פָשַׁעְנוּ, כִּי אֵל טוֹב וְסֶלַח אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
סַנוּן הַמַּרְבֵּה לְסֶלָם:**

**רֵאשֶׁה נָא בְּעֵינֵינוּ, וְרִיבָה רִיבָנוּ, וּמַהֲרָ לְגַאֲלָנוּ גְּאוּלָּה
שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׁמֹחַ, כִּי אֵל גּוֹאֵל תִּזְק אַתָּה: בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:**

**רַפְּאֵנוּ יְהוָה וְהַרְפֵּא, הוֹשִׁיעֵנו וְנִנְשָׁעֵה, כִּי תַהֲלִתָּנוּ
אִתָּה, וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמְרַפָּא לְכָל־תַּחֲלוּלֵינוּ
וּלְכָל־מַכְאוּבֵינוּ וּלְכָל־מַפּוֹתֵינוּ: כִּי אֵל רוֹפֵא רַחֲמָן
וְנִנְאָמוּ אִתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, רוֹפֵא חוּלֵי עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל:**

**בְּקִימֵי: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ, וּבְרוּךְ
הַשִּׁבֵנוּ בְּטוֹלָי רַצוֹן בְּרַכָּה וּנְדָבָה, וְהַחַי אֶתְרִיתָה
סִימִים וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם פְּשֻׁנִים סְטוּבוֹת לְבָרְכָה, כִּי אֵל
טוֹב וּמְטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשִּׁנִּים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:**

**תִּקַּע בַּשּׁוֹפָר גְּדוּל לְתוֹרָתְנוּ, וְשֹׂא נֹס לְקַבֵּץ
גְּלוּלֵינוּ, וְקַבְּלֵנוּ מִיַּד מַאֲרִיבַע בְּנִפּוֹת הַאֲרֶז לְאֲרָצְנוּ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַבֵּץ נְדוּדֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:**

**הַשִּׁיבֵה שׁוֹפְטֵינוּ כִּבְרָאשׁוּתָהּ, וְוַעֲצֵנוּ כִּבְתוּמָלָהּ,
וְהַסֵּר מִפָּנֵינוּ יָגוֹן וְגֹאֲנָתָה. וְהַלְלוּךָ עַל־ינוּ מְהֵרָה אַתָּה
יְהוָה לְבָדוּךָ, בְּתִסֵּד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט: בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה וְהוֹדֵהוּ, מְלֵךְ אוֹתָהּ צִדְקָה וּמִשְׁפָּט: בַּעֲשֵׂר־ת
יָמֵי תְשׁוּבָה אוֹמְרִים: הַמְּלֵךְ הַמַּשְׁפָּט:**

**לְמִינִים וּלְמִלְשֵׁינִים אֶל־תָּהִי תִקְוָה, וְכָל־הַיָּדִים
כִּרְגַע יֵאָבְדוּ, וְכָל־אוֹיְבֶיךָ וְכָל־שׁוֹנְאֵיךָ מְהֵרָה יִכָּרְתוּ,
וּמִלְכוּת תְּהִרְשֵׁעֵה מְהֵרָה תַעֲקֹר וּתְשַׁבֵּר וּתְכַלֵּם
וּתְכַנְיַעַם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹבֵר
אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע מִינִים:**

על הצדיקים ועל המתמידים, ועל שארית עמך בית ישראל, ועל פליטת בית סופריהם, ועל גרי הארץ ועל בני גלותם, יתנו אלהינו, ותן שכר טוב לכל-הבונותים בשמך באמת, ושנים חלקנו עמך. וקעולם לא נבולש פיך בטחוננו, ועל סודך הגדול באמת נשעננו: ברוך אתה יהוה ווהוהו, משען ומבטח לצדיקים:

תשכון בתוך ירושלים עירך כאשר דברת, וכסא דוד עבדך מהרה בתוך סכני, וכה אומה בנגן עולם במהרה בגמנו: ברוך אתה יהוה, בונה ירושלים:

את אמת דוד עבדך מהרה תצמיט, וקרנו תרום בלשונותך, פי לישונותך קנינו כל-היום: ברוך אתה יהוה, מצמיט קרן ישועה:

שמע קולנו, יהוה אלהינו, אב הברמן, רחם עלינו, וקבל ברחמים וברצון את-תפלתנו, פי אל שומע תפלות ותחנונים אמת. ומלפניך מלפני, ריחם אל-תשיבנו, תפנו ועננו ושמע תפלתנו.

פי אתה שומע תפלת כל-פה: ברוך אתה יהוה, שומע תפלה:

ראיה יהוה אלהינו בעמך ישראל וקתפלתם שעה, וקשב העבודה לדבר ביתך, ואשי ישראל ותפלתם, מהרה באהבה תקבל בראון, ותני לראון תמיד עבודת ישראל עמך:

ואתה ברחמיך הרבים, שתפז בנו ותרענו, ותתנינו עינינו בשוכך לציון ברחמים: ברוך אתה יהוה, המתור שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד, צוננו צור מנינו ומגן ישענו אתה הוא, לדור דור נזה לך וגספר תהלתך, על מינו המסורים בך, ועל נשמותנו הפקודות לך, ועל נסיה שכל-יום עמנו, ועל נפלאותיה וטובותיה שכל-עמך, ערב וקור וצדקים. הטוב, פי לא כלו ברחמיך, מהרה, פי לא תמו מסריך, פי מעולם קנינו לך:

ועל כלם יתברך, ויתרומם, ויתנשא, תמיד, שמך
מלפניו, לעולם ועד. וכל-הסידים יודוך סלה:

ויהללו ויברכו את-שמך הגדול באמת לעולם פי
טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה, האל טוב: ברוך
אתה יהוה, הטוב שמך ורך נאה להודות:

**שם שלום טובה וברכה, סיים מן נסוד נהממים,
עלינו ועל כל-ישראל עמך. וברכנו אבינו כלנו
כאחד באור פניך, פי באור פניך נחמ לנו יהוה
אלהינו תורה וסיים, אהבה נחמד, צדקה נחממים,
ברכה ושלום. וטוב בעיניך לברכנו ולברך
את-כל-עמך: ישראל, בלב עז ושלום**

ברוך אתה יהוה וזוהו, שבברך את עמו ישראל
בשלום. אמן:

**יהיו לרצון | אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה
צורי והגאלי:**

**אלהי, נצר לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה,
ולמקללי נפשי תדם, ונפשי כעפר לכל תהיה, פתח
לבי בתורתך, ואסגרי מאותך תרתי נפשי.**

וכל-הקמים עלי לרעה, מהרה נפר עצתם וקלמל
מחשבותם. יהיו פמין לפניך ומלאך יהוה דוהה.
קבל רנת עמך. שאבנו טהרנו בורא. עשה למען
שמך, עשה למען ימינו, עשה למען תורתך, עשה
למען קדשך. למען יתלצו ידריך הוליעה ימינו
רענו:

**יהיו לרצון | אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה
צורי והגאלי:**

יש אומרים תפילה זו:
יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שנתן לנו סיים
ארכים, סיים של שלום, סיים של טובה, סיים של ברכה, סיים של
פרנסה, סיים של חלין עצמות, סיים של פתם ורדת חטא, סיים
שאין פתם בוישה וכלמה, סיים של עשר וכוה, סיים שפתה בנו
אתבת תורה ורצת שמים, סיים שפתלא את-כל-משאלות לבנו
ל טובה:

**עשה שלום במרומו, הוא ברתמי יעשה שלום
עלינו, ועל כל-עמו ישראל, ואמרו אמן:**

יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו,
שאתנה בית המקדש במהרה ביינו, ותן תקנו
בתורתך לעשות חקי רצונך ולעבדך בלבב שלם:

יהי שם יהנה מברך מעמיה ועד-עולם: ממנו-ח-שמש
עד-מבואו מלהל שם יהנה: גם על-פל-גנים | יהנה על
השמים פבוין: יהנה אדנינו מה-אציר שמהו פכל-הארץ:

ואומר חזון קדיש תתקבל
תגדל ויתקדש שמה רבא. [אמן] בעלמא די ברא,
פרעוטה, נמליך מלכותה, ונצמח פרקנה, ויקרב משיחה.
[אמן] בסיוכו וכוונתו וכוונתו זכר-בית ישראל, בעלמא
ובנון קריב, ואמרו אמן. [אמן] יהא שמה רבא מברך
לעלם ולעלמי עלמא יתברך. וישפוח. ויתפאר. ויתרומו.
ויתנשא. ויתעבר. ויתעלה. ויתקל שמה דמלשא, ברוך
הוא. [אמן] לעלא מן כל ברכתא שירתא, תשבתתא
ונתמתא, דאמרו בעלמא, ואמרו אמן. [אמן]

תתקבל אלתנא ובעוונתא, עם אלתהוון ובעוונתהוון דכל-בית
ישראל, קדם אבונוא דבשמא וארעא, ואמרו אמן. [אמן]
יהא שלמא רבא מן שמא. טיים ושבע וישועה ונתנה.
ושירבא ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה ורוח נהלה לנו
ולכל עמו ישראל. ואמרו אמן. [אמן]
עושה שלום במרומו. הוא ברתמו יעשה שלום עלינו ועל
כל עמו ישראל. ואמרו אמן. [אמן]

פוחתים את ההיכל
שמע ישראל, יהנה אלהינו, יהנה אחד

יהנה הוא האלהים. יהנה הוא האלהים.
יהנה הוא האלהים. יהנה הוא האלהים.
יהנה הוא האלהים. יהנה הוא האלהים.

השליח אומר והקהל עונה אחריו אמן
מי לעשה נסים לאבותינו וגאל אותם מעבדות
לחרות. הוא גאל אותנו בקרוב ויקבץ נדתינו
מארבע פנות הארץ. תברים כל ישראל ונאמר
אמן:

השליח ציבור אומר:
וכי-תבאו מלחמה בארצכם על-הארץ אתכם
ונתרתם בתפלת ונופתם לפני יהנה אלהיכם
והושעתם מאיביכם: וכלים שלמתכם וכוונתכם
ובראשי מדשיכם ותקעתם בתפלת על עתותיכם
ועל זבתי שלמיכם והיו לכם לזרון לפני
אלהיכם אפי יהנה אלהיכם:

תוקעים תקיעה גדולה ואומרים בקול רם לשנה הבאה בירושלים הבנויה

כל הקהל אומר :

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו
שכשם שזכינו לאתחלתא דגאולה כן נזכה
לשמוע קול שופרו של משיח צדקנו במהרה
בימנו אכי"ר

ושרים במנגינת "התקודה"
שיר המעלות פשוט יהנה את-שיבת ציון קיינו
פחלקים: אז ימלא שחוק פיבו ולישוננו רנה אז
ואמרו בגוים הגדיל יהנה לעשות עם-אלה: הגדיל
יהנה לעשות עמנו היינו שמחים: שובה יהנה
את-שבוחנו (שביחנו) כאפיקים פננב: הורעים
בדמעה פרנה יקצרו: הלוך ילך | וככה נשא
משוך-תורב בא-יבא ברנה נשא אלקתיו:

שיר לאפיקות אשא עיני אל-הקרים מאין יבא
עזרי: עזרי מעם יהנה עשה שמים וארץ: אל-יפן
למוט רגלך אל-ינום שמך: הנה לא-ינום ולא יישן
שומר ישראל: יהנה שמך יהנה צלך עליך ימיר: ימיר
יומם האמש לא-יפכה ונרם פלילה: יהנה ישמך
מפל-רע ישמר את-נפשה: יהנה ישמר-צאתך ובואך
מעתה ועד-עולם: {פ}

האבלים אומרים קדיש יהא שלמא:
יתגדל ויתקדש שמה רבא. (אמן): בעלמא די ברא
פרעותה. וימליך מלכותה. ויצמח פרקנה. ויקרב
מישיחה. (אמן): בסייכון וביומיון ובסיי זכל בית
ישאל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: (אמן) יהא
שמה רבא מברך. לעלם וילעמי עלמא יתברך.
וישפח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתקדר.
ויתעלה. ויתקל שמה קדושא ברך הוא. (אמן):
לעלא מן כל ברכתא. שירתא. תשבתתא ונתמתא.
באמרו בעלמא ואמרו אמן. (אמן):

יהא שלמא רבא מן שמיא. סיים ושבע וישועה
ונתמה ושיבא ורפואה ונאלה וסליחה וכפרה וריח
והצלה. לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן. (אמן):
עושה שלום במרומו. הוא ברמיו יעשה שלום
עלינו. ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן. (אמן):

ברכו את יהנה המברך:

ברוך יהנה המברך לעולם ועד:

ברוך יהנה המברך לעולם ועד:

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית.
שלא עשנו פגווי הארצות ולא שמנו פשפוחת האדמה.
שלא שם חלקנו פתם וגורלנו פכל המומם. שם מלשוננו

ספירת העומר

לשם יחוד גדושה בריהו היא וישכנתיה, בדתהו ורתימו, ורתימו ורתימו, ליתנהו לשם יו"ד ק"א בנא"ו ק"א ביחודא שלים, בשם פל-ישוראל. הנה אנחנו פאים למים מצנת עשהו של ספירת העומר לספור ימים ושבועות פאשר אנו ינהו אלהינו בתורתו הקדושה וספרתם לכם מפתחת השבת מיום הביצת את-עמר התנופה שבע שפחות תמימת התנופה: עד מפתחת השבת השביעת הספור תמימים יום והקרבתם מנהה חדשה ליהוה: ונאמר שבעה שבועות הספורתך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבועות: לעשות נחת וים ליוצרתו ולעשות רצון בוראנו.

ויהי ו נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננה: יהוה יגמר בערי יהוה סודך לעולם מעשי ידיו אלהיה: אקרא לאלהים עלינו לאל גמר עלי: ונאמר: ונאמר עליך ונאמר מתבוססת בנמיה נאמר לך בנמיה תי נאמר לך בנמיה תי: ברכי נפשי את-יהוה יהוה אלהי גדלת פאזי חוד וחדך לבשת: עשה-אור פשלתה נוטה עמיים פירעה:

לחבל וריק ומתפללים אל אל לא יושעי. (יפסיק מעט. וכשיאמר ואנחנו משתחווים יכרע כל גופו). ונאנחנו משתחוים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. אהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים מפעל. ושביתת עזו בגבתי מרומים. הוא אלהינו ואין עוד אחר. אמת מלכנו ואפס זולתו. פכתוב בתורה. ונדעת ביום נהשבות אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים מפעל ועל הארץ מתחת. אין עוד:

ועל פו נמנה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת עבוד להעביר גוללים מן הארץ והאלילים פרות פרתו. למשו עולם פמלכות שני. וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אלהי פל רשעי ארץ. פירו ונדעו פל יושבי תבל: פי לך תכרע פל ברוך תשבע פל לשון. לפניה יהוה אלהינו יקרעו ונפלו ונקבד שמך יקר נתנו. ונקבלו כלם את עול מלכותה. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. פי המלכות שלך היא. ויעולמי עד תמלוך בכבוד. פכתוב בתורתך.

יהוה ימלוך לעלם ועד:
ונאמר ונהו יהוה למלך על פל הארץ. ביום שהוא יהוה יהוה אמת וישמו אחר.

הש"ץ אומר: **בְּרִשׁוֹת מוֹרֵי וְרַבּוֹתַי. וְהַקְהֵל עוֹנִים: אַמִּים**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מְלִךְ הַעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הַלְעָמָר:**

כאשר חל יום העצמאות בג' אייר :

**הַיּוֹם שְׂמוֹנֶה עָשָׂר יוֹם לְעָמָר, שֶׁהֵם שְׁנֵי שְׁבוּעוֹת
וְאֶרְבַּעַת יָמִים:**

כאשר חל יום העצמאות בד' אייר :

**הַיּוֹם תְּשַׁעַת עָשָׂר יוֹם לְעָמָר, שֶׁהֵם שְׁנֵי שְׁבוּעוֹת
וְתַמָּשָׁה יָמִים:**

כאשר חל יום העצמאות בה' אייר :

**הַיּוֹם עָשָׂרִים יוֹם לְעָמָר, שֶׁהֵם שְׁנֵי שְׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה
יָמִים:**

כאשר חל יום העצמאות בו' אייר :

**הַיּוֹם אֶתְד וְעָשָׂרִים יוֹם לְעָמָר, שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה
שְׁבוּעוֹת:**

ביום ירושלים - כח' אייר

**הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם לְעָמָר, שֶׁהֵם שְׁשֵׁה
שְׁבוּעוֹת נְיֻם אֶתְד:**

**הַרְתָּמוּ. הוּא יִתְזַר לָנוּ עֲבוֹת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמִקְוָה
בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ. אָמוּן סְלָה:**

לְמִנְצֵם בְּנִגְנוֹת מְזֻמֹּר שִׁיר: אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר
פָּנָיו אֲתָנוּ סְלָה: לְזַעַת בְּאַרְץ צִרְפָּה בְּכָל גּוֹים יִשׁוּעָתָה:
יִרְדּוּף עַמִּים אֱלֹהִים יִרְדּוּף עַמִּים כָּלָם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ
לְאַמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל בְּאַרְץ פְּנִינָם סְלָה:
יִרְדּוּף עַמִּים אֱלֹהִים יִרְדּוּף עַמִּים כָּלָם: אֲרָץ נִתְּנָה יְבוּלָה
יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל
אֲפָסֵי אֲרָץ:

**אָנָּה בָּכַם. גְּדִילַת יְמִינָה. פִּתְיֵר אֲרוּרָה. (אב"ג ית"ץ):
קָבַל רִנַּת עַמָּה. שִׁנְבְּנוּ טְהֻבּוֹ נוֹרָא. (קר"ע שט"ן):
נָא גִבּוֹר. דּוֹרְשֵׁי יְחִוּדָה. בְּכַבַּת שְׁמֹרֶם. (נג"ד יכ"ש):
בְּרַכָּם טְהֻבֶם. רַחֲמֵי אֲדִקְוֹתָה. תְּמִיד אֲמַלֶּם. (כטר"ב טנ"ע):
תְּסִין קְדוּשׁ. בְּרוּב טוֹבָה. נִמַּל עֲדִתָה. (חק"ב טנ"ע):
יִחִיד גְּאֻה. לְעַמָּה פְּנָה. זוֹכְרֵי קְדוּשָׁתָה. (יג"ל פז"ק):
שׁוֹעֲתָנוּ קָבַל. וְשִׁמְעֵ צַעֲקוֹתָנוּ. יוֹדֵעַ פִּעֻלוֹמוֹת. (שק"ו
צ"ת):**

בלחש - בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

**ושרים: אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח, ואף על פי
שיתמהמה עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבוא
מברכים איש את רעהו:
מועדים לשמחה לאלתר לגאולה שלימה**

תכלת מרחוק

תפילה שחרית ליום העצמאות

מתפללים שחרית כמו בחול
אחרי העמידה אומרים "הלל"
אח"כ אומר הש"צ חצי קדיש
(בשני וחמישי קוראים בתורה)
השכבה לחלי מערכות ישראל
מי שברך לחייל צה"ל
תפילה לשלום המדינה

תכלת מרחוק

יש אומרים הפטרת עור היום בנב לעמוד (ישעיה' ט) בלא ברכה תחילה וסוף
ישעיה סוף פרק י"א יב'

עור היום בנב לעמיד ינקה ידו כר בית- (פתי' ציון גבעת
ירושלם: הנה האדון יתנה צבאות מסעף פאה במעראה ודמי
סקומה גדועים והגבקים ישפלו: ונקף סבכי ביצר בבורגל והקבגון
באציר נפול:

ונצא חטא מגוע ישו ונצא משךשיו יקרה: ונתה עליו רום יתנה רום
תבמה ובנה רום עציה ובונה רום זעת ורצאת יתנה: וקריחו
בירצאת יתנה ולא-למראה עיניו ישפוט ולא-למשמע אזניו ירכים:
ושפט באדק בליים והוכים במישור לענוי-ארץ והפה-ארץ בלשבת
פיו וברוים שפתייו ימית רשעי: ונתה אדק אזור מוחיו והאמיתה אזור
תלציו: וגר זאב עם-פכתש ונמר עם-אגזי ירבוז ועגל וקפיר ומריא
יתדו ובער קטן נהג בים: ופנה חלב תרעיתה יתנו ירפצו ילדיהו
וארה פקקר יאכל-תבן: וישעשע יונק על-תך פתן ועל מאונת
צפועו גמול ידו קנה: לא-ירעו ולא-ישתתו בכל-תך קולשי
כי-מלאה הארץ דעה את-יהוה פנים לים מכסים: ונתה פנים שהוא
עלש ישי אשר עמל לנס עמים אליו וגם ירשו והיתה מנתנו
פבור: ונתה א פנים שהוא יסיר אדני א שנית ידו לקנות את-שאר
עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפטרס ומפוש ומעלם
ומשונער ומתמת ומאיי בים: ונצא נס לגוים ואסף נדתי ישראל
ונפאות יהודה וקבוז מארבע פנפות הארץ: וקרה קנאת אפרים
ולרבי יהודה יברתו אפרים לא-ימנא את-יהודה ויהודה לא-יצר
את-אפרים: ועפו בכתף פלשתים ימה יתנו לבוי את-פני-מזם אדום
ומואב משלים ידם וקבוז עמו משמעום: והתרים יתנה את לשון
ים-מצרים והגיר ידו על-סתק פענים רחמי והפיהו לשבעה נטלים

והזריח בנעלים: והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור
באשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים:

ואמרת ביום שהוא אודך יהיה כי אבפתי כי ישב אפס ותנסמתי: הנה
אל ישועתי אבטח ולא אפחד פייעי ונקרת יה יהיה ביהיילי
לישועה: וישאבתם-מים בששון מפעייג בששועה: וגאמרתם ביום
שהוא הודו ליהנה קראי בשמו הודיעו בעמים עלילתיו הזכירי כי
נשאב שמו: זכרו יהיה כי גאות עשה מידעת (מוצעת) זאת
בכילי-הארץ: אהלי נרני וישבת ציון כייגול בקרפה קדוש ישראל:

מי שברך לחיילי צה"ל

מי שברך אבותינו אבתם יצחק ויעקב הוא יברך את סגלי
צבא המנה לישראל, העומדים על משמר ארצנו וערי
אלהינו מגבול הלבנון ועד מדבר מצרים ומן סגמול
עד לבוא הערבה בפשעה באויר ובסם: וכן ה' את אויבינו
השמים עלינו גופים לפניכם. הקדוש ברוך הוא ישמר
והציל את סגלנו מפל צרה וצוקה ומפל געע ומחלה וישלח
ברכה והצלחה בכל מעשה זיכם. יזכר שונאנו פחמיהם
ויעטרם בכתר ישועה ובעטרת נצחון. ויגם פתם בפתוב:
פי ה' אלהיכם ההלך עפכם להלחם לכם עם איביכם
להוליע אתכם: ונאמר אמון:

תפילה לשלום המדינה

אבינו ששמים, צור ישראל וגואלו, ברוך את מדינת
ישראל, ראשית צמיחת גאלתנו: הגו עליה באברת סודה,

ויפרש עליה ספת שולמה, ושלח אורה נאמתה לראשיה,
שריה ויועציה, ומקנם בעצה טובה מלפניה. סוג את ידי
מגני ארץ קדשנו, והחזיקם אלהינו ישועה ונערת נצחון
תעטרם, ונתת שלום בארץ ושמחת עולם ליושביה. ואת
אחינו כל בית ישראל פקד-גא בכל ארצות פוניהם,
ותליכם מהרה קוממיות לציון עירך ולירושלים משפן
שמה, פפתוב בתורת משה עבדך: "אם יהיה נדח בקצה
השמים, משם יקבצך ה' אלהיך ומשם יקחך. והביאך ה'
אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותי וירשתה, והיטיבך
והרבה מאבתך" (דברים ל, ד-ה). ויחד לבכנו לאתבה
ולראה את שמה, ולשמר את כל דברי תורתך. וישלח לנו
מהרה פן קוד משיח צדקך, לפדות מספי קץ ישועתך.
הופע פטר גאון עזך על כל יושבי סבל ארצה, ויאמר כל
אשר נשמה באפן: "ה' אלהי ישראל מלך, ומלכותו בכל
מלכה". אמן סלה.

ואומרים אשרי, ובא לציון גואל עד אחרי עלינו לשבת

ושרים: אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח, ואף על פי שיתמהמה עם
כל זה אחכה לו בכל יום שיבוא